

Отгледване на лимона въ саксии за изъ стаи.

Лимона понася непродължителни студове и мразъ, но много му пречи рѣзката промѣна — отъ нощенъ студъ (мразъ) и топло сутринно слънце.

Лимоновото дърво се е приспособило да живѣе и расте посадено въ саксии или джбови буренца (каченца), при което цвѣти и дава хубави завързи.

Отгледването на лимона зимно време изъ стаитѣ, а и лѣтно време изъ нашитѣ дворове е не само заради плодоветѣ, които ще получимъ, а най-вече като красиво растение, съ хубавитѣ си вѣчно-зелени листа и ароматни цвѣтове.

При правиленъ растежъ следъ 7—8 години едно лимоново дървче, посадено въ каченце, може да даде годишно 50-60 плода (лимони).

Завѣждането на лимона става чрезъ семки, както и портокала, при което се взиматъ семки отъ добре узрѣлъ лимонъ или се завѣжда отъ вкоренени клончета.

Едногодишното новопоникнало растение се засажда въ малка саксия — 10 см. на 10 см. На втората година младото лимонче се пресажда въ друга саксия, малко по-голѣма. Прехвърлянето става изцѣло, безъ да се разравятъ коренчетата. Къмъ края на втората година дръвчето развива стѣбло, колкото малко прѣстче, което трѣбва да се присади (облагороди), защото лимончето поникнало отъ семка е въ диво състояние. Присаждането на лимона става, както и на портокала, на пжпка, като пжпката за присадъ се взима отъ старъ лимонъ, който е раждалъ нѣколко години. Следъ като се прихване присада, нѣколко сантиметра надъ него се отрѣзва старото стѣбло, за да не взима силата на присада.

Прѣстѣта въ саксичката съ лимончето, трѣбва да бжде рохкава и добре наторена. Най-подходяща прѣстѣ считатъ тази, която е съставена отъ една частъ обикновенна прѣстѣ, две части горски торъ и една частъ ситенъ рѣченъ пѣсъкъ. Най-хубавъ горски торъ е отъ изгнили *джбови* или *букови* листа,